

В обґрунтування своїх вимог позивач зазначає, що вказане податкове повідомлення-рішення повинно бути скасоване, оскільки висновки відповідача, щодо наявності у позивача обов'язку подавати звіт про контрольовані операції за 2015 рік, є безпідставними та необґрунтованими, оскільки операції позивача не є контрольованими. Крім того, при експорті металобрухту не діють норми [пп.39.1.1 Податкового кодексу України](#) (далі – [ПК України](#)) щодо

визначення обсягу оподаткованого прибутку відповідно до принципу «витягнутої руки».

Постановою Запорізького окружного адміністративного суду від 27 червня 2017 року у задоволенні адміністративного позову відмовлено повністю.

Постанова суду мотивована тим, що відповідачем доведена правомірність оскаржуваного податкового повідомлення-рішення.

Не погодившись з постановою суду першої інстанції позивач оскаржив її до апеляційного суду з підстав порушення судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права. Просить скасувати постанову суду першої інстанції та прийняти нову постанову, якою позов задовольнити повністю.

В апеляційній скарзі зазначає про порушення процедури проведення перевірки, а саме не надсилання відповідного повідомлення про виявлені контрольовані операції ДФС України та не отримання від ДФС України погодження на проведення перевірки контрольованих операцій; видачі наказу № 197 від 03.06.2016 року керівником відповідача з перевищенням наданих йому владних повноважень; прийняття оскарженого рішення відповідачем без отримання у встановлений законодавством строк заперечень позивача на акт перевірки.

Посилається на безпідставне неврахування судом першої інстанції висновків позивача щодо відсутності у нього обов'язку подавати звіт про контрольовані операції до органів ДФС та необхідність застосування [статті 39 ПК України](#). Звертає увагу на те, що до спірних відносин не може бути застосовано положення Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо трансферного ціноутворення» від 15 липня 2015 року № 609; звіт про контрольовані операції подається виключно платниками податків, що здійснюють господарські операції з пов'язаними особами; підприємство самостійно не встановлює ціни на експорт металобрухту; на теперішній час пом'якшено відповідальність за такими порушеннями.

Згідно з запереченнями на апеляційну скаргу, відповідач, зазначаючи про її необґрунтованість, просить у задоволенні скарги відмовити, постанову суду першої інстанції залишити без змін.

Заслухавши доповідь судді-доповідача, пояснення представника позивача, яка підтримала доводи апеляційної скарги, пояснення представника відповідача, яка заперечувала щодо її задоволення, перевіrivши законність та обґрунтованість постанови суду першої інстанції в межах доводів апеляційної скарги, обговоривши доводи апеляційної скарги та заперечень на неї, дослідивши матеріали справи, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга задоволенню не підлягає з наступних підстав.

Судом першої інстанції встановлено та знайшло підтвердження під час розгляду апеляційної скарги, що відповідачем проведено документальну позапланову невиїзну перевірку позивача (код ЄДРПОУ 00193097) з питань дотримання терміну подання звіту про контрольовані операції за 2015 рік.

За результатами проведеної перевірки контролюючим органом складено акт фактичної перевірки від 14 червня 2016 року №37/08-30-14/00193097 (далі – акт перевірки), згідно з розділом 2 якого встановлено, що позивачем до відповідача надано звіт про контрольовані операції №9276816992 від 23 травня 2016 року з порушенням терміну, визначеного підпунктом [39.4.2](#) пункту [39.4](#) статті [39 Податкового кодексу України](#), та зроблено висновок про порушення цієї норми [ПК](#), в наслідок чого не дотримано термін подання звіту про контрольовані операції за 2015 рік (а.с. 11-13).

На підставі вищевказаного акта перевірки відповідачем прийнято податкове повідомлення-рішення від 08 липня 2016 року № 00005214, яким позивачу збільшено суму грошового зобов'язання за платежем адміністративні штрафи та інші санкції (надходження коштів, контроль за справлянням яких закріплено за ГУ ДФС - району) на суму 365400 грн. (а.с. 10).

За результатами адміністративного оскарження вищевказане податкове повідомлення-рішення залишено без змін.

Правомірність та обґрунтованість вказаного рішення відповідача є предметом спору переданого на вирішення суду.

Вирішуючи спірні відносини між сторонами та відмовляючи у задоволенні позову, суд першої інстанції дійшов висновку про те, що спірне рішення відповідача прийняте правомірно.

Колегія суддів, проаналізувавши на підставі фактичних обставин справи застосування судом першої інстанції норм матеріального і процесуального права при прийнятті оскарженої постанови, виходить з наступного.

Відповідно до підпункту [39.2.1.2](#) підпункту [39.2.1](#) пункту [39.1](#) статті [39 ПК України](#) (в редакції на час виникнення спірних відносин) для цілей нарахування податку на прибуток підприємств контрольованими є господарські операції, що впливають на об'єкт оподаткування платника податків, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), що включена до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Операції з контрагентом, зареєстрованим у державі (на території), включеній до зазначеного переліку, визнаються контрольованими з дати включення держави (території) до такого переліку.

Під час визначення переліку держав (територій) Кабінет Міністрів України враховує такі критерії:

держави (території), у яких загальна ставка податку на прибуток підприємств (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижча, ніж в Україні;

держави, з якими Україною не укладені міжнародні договори з положеннями про обмін інформацією.

Такий перелік держав (територій) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, оприлюднює щороку в офіційних друкованих виданнях та на офіційному веб-сайті із зазначенням ставок податку на прибуток підприємств (корпоративний податок). Інформація про зміну ставок оприлюднюється протягом трьох місяців з дати їх зміни. Згідно з підпунктом [39.2.1.7](#) підпункту [39.2.1](#) пункту [39.2](#) статті [39 ПК України](#), господарські операції, передбачені підпунктами 39.2.1.1 - 39.2.1.3 і 39.2.1.5 підпункту 39.2.1 цього пункту, визнаються контрольованими, якщо одночасно виконуються такі умови:

річний дохід платника податків від будь-якої діяльності, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 50 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік;

обсяг таких господарських операцій платника податків з кожним контрагентом, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 5 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік. (Підпункт 39.2.1.7 підпункту 39.2.1 пункту 39.1 статті 39 в редакції [Закону № 609-VIII від 15.07.2015](#))

Відповідно до підпункту [39.4.2](#) пункту [39.4](#) статті [39 ПК України](#) (в редакції на час виникнення спірних відносин) платники податків, обсяг контрольованих операцій яких з одним контрагентом перевищує 5 млн гривень (без урахування податку на додану вартість), зобов'язані подавати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, до 1 травня року, що настає за звітним, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

Форма звіту про контрольовані операції встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Згідно з підпунктом [120.3](#) статті [120 ПК України](#) (в редакції на час виникнення спірних відносин) неподання платником податків звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення або не включення до такого звіту інформації про всі здійснені протягом звітного періоду контрольовані операції відповідно до вимог пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#) тягне за собою накладення штрафу у розмірі:

300 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, - у разі неподання (несвоєчасного подання) звіту про контрольовані операції;

1 відсоток суми контрольованих операцій, незадекларованих у поданому звіті про контрольовані операції, але не більше 300 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі незадекларовані контрольовані операції;

3 відсотки суми контрольованих операцій, щодо яких не була подана документація, визначена підпунктом [39.4.6](#) пункту [39.4](#) статті [39](#) цього Кодексу, але не більше 200 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі контрольовані операції, здійснені у відповідному звітному році.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє платника податку від обов'язку подання звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення.

Таким чином, вказаними нормами права визначено підстави, за яких платник податків зобов'язаний подавати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, до 1 травня року, що настає за звітним та розмір штрафних санкцій за їх недотримання.

При цьому, як вірно встановлено судом першої інстанції та знайшло підтвердження під час апеляційного розгляду справи, позивач (продавець) у межах своєї господарської діяльності у письмовій формі уклав Контракт №ЗР-131 від 11 березня 2013 року з компанією Varwick LTD (покупець). Згідно з яким продавець зобов'язується продати, а покупець купити на умовах «FOB порти» лом та відходи чорних металів, вказаний в Специфікаціях.

На виконання Контракту протягом 2015 року позивачем у період з 01 січня 2015 року по 31 грудня 2015 року здійснено продаж (експорт) товарів нерезиденту Varwick LTD (країна реєстрації Британські Віргінські Острови).

Загальна сума операцій за період 01.01.2015 року по 31.12.2015 року складає 59531914,13 грн.

Річний дохід позивача, з 01.01.2015 року по 31.12.2015 року складає 232059000 грн.

При цьому країна (територія) реєстрації нерезидента - Британські Віргінські Острови входить до переліку держав (територій), які відповідають критеріям, встановленим підпунктом [39.2.1.2](#) підпунктом [39.2.1](#) пункту [39.1](#) статті [39](#) Податкового кодексу України, затверджених розпорядженнями Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2013 року №1042-р (з 25 грудня 2013 року по

13 травня 2015 року), від 14 травня 2015 року №449-р (з 14 травня 2015 року по 15 вересня 2015 року), від 16 вересня №977-р (з 16 вересня 2015 року по теперішній час).

Таким чином, одночасно виникли всі умови передбачені пп.[39.2.1.7](#) пп.[39.2.1](#) п. [39.2](#) ст. [39](#) ПК України за наявності яких господарські операції визнаються контрольованими.

Проте лише 23 травня 2016 року позивачем подано до ДФС України звіт про контрольовані операції за 2015 рік №9276816922 з граничним терміном подання до 01 травня 2016 року.

Отже, саме у зв'язку з несвоєчасною подачею цього звіту було проведено перевірку позивача з питань дотримання терміну подання звіту про контрольовані операції за 2015 рік.

Таким чином, враховуючи вказані правові норми та вірно встановивши обставини того, що позивачем протягом 2015 року здійснено контрольовані господарські операції, а подання звіту №9276816922 про контрольовані операції відбулось 23 травня 2016 року замість встановленої законодавством дати - до 1 травня 2016 року, суд першої інстанції дійшов обґрунтованого висновку щодо правомірності оскарженого рішення відповідача.

Суд вважає безпідставними доводи відповідача про те, що звіт про контрольовані операції подається виключно платниками податків, що здійснюють господарські операції з пов'язаними особами, оскільки діючим на час виникнення спірних відносин податковим законодавством такий критерій контрольованої операції визначений не було.

Щодо доводів позивача про порушення відповідачем процедури проведення перевірки позивача, слід зазначити, що наявність обставин порушення процедури проведення перевірки не було підставами позову, судом першої інстанції ці обставини не досліджувались, докази щодо цього сторонами суду не надавались.

Відповідно до ч. 1 [ст. 137 КАС України](#) підстави позову можуть бути змінені лише до початку судового розгляду справи по суті.

Відповідно до ч.3 [ст. 195 КАС України](#) суд апеляційної інстанції може встановлювати нові обставини, якщо вони не встановлювались судом першої інстанції у зв'язку із неправильним застосуванням норм матеріального права.

Між тим обставини неправильного застосуванням судом першої інстанції норм матеріального права судом апеляційної інстанції встановлено не було.

Крім того, суд апеляційної інстанції вважає безпідставними доводи позивача проте, що зазначені в звіті про контрольовані операції такими не є, враховуючи

також те, що підприємство самостійно не встановлює ціни на експорт металобрухту, при експорті металобрухту не діють норми [пп.39.1.1 ПК України](#) щодо визначення обсягу оподаткованого прибутку відповідно до принципу «витягнутої руки», тому що спір між позивачем та відповідачем щодо того, чи є операції, відображені в цьому звіті, контрольованими відсутній враховуючи те, що позивачем такий звіт було подано самостійно.

Отже позивач самостійно визначив, що зазначені у звіті його господарські операції є контрольованими.

У зв'язку з цим, підставою для перевірки слугувало лише порушення терміну його подачі визначеного [пп.39.4.2 п.39.4 ст.39 ПК України](#), а не ті підстави на які посилається позивач.

Щодо доводів позивача про пом'якшення на теперішній час відповідальності за таке порушення, та застосування до спірних відносин [ст. 58 Конституції України](#) та як наслідок зменшення розміру штрафу до розмірів встановлених на теперішній час слід зазначити, що вказана Конституційна норма не поширює свою дію на юридичних осіб, враховуючи те, що вона знаходиться у [розділі другому Конституції України](#) «Права, свободи та обов'язки людини та громадянина», а отже регулює правовідносини з фізичними особами.

Згідно з частиною 2 [статті 71 КАС України](#) в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Зазначений обов'язок відповідач виконав.

На підставі зазначеного, суд апеляційної інстанції вважає, що суд першої інстанції під час розгляду цієї справи об'єктивно, повно та всебічно дослідив обставини, які мають суттєве значення для вирішення справи, дав їм правильну юридичну оцінку і ухвалив законне, обґрунтоване рішення без порушень норм матеріального та процесуального права, доводи апеляційної скарги висновків суду не спростовують, тому постанову суду першої інстанції у цій справі необхідно залишити без змін, а апеляційну скаргу без задоволення.

Керуючись: пунктом 1 частини 1 статті [198](#), статтями [205](#), [206 КАС України](#),
Дніпропетровський апеляційний адміністративний суд, -

УХВАЛИВ:

Апеляційну скаргу публічного акціонерного товариства «ЗАПОРІЗЬКИЙ ВТОРМЕТ» - залишити без задоволення, а постанову Запорізького окружного адміністративного суду від 27 червня 2017 року у справі №808/495/17- без змін.

Ухвала суду апеляційної інстанції набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржена протягом двадцяти днів з дня складання в повному обсязі, шляхом подачі касаційної скарги безпосередньо до суду касаційної інстанції.

Повний текст ухвали виготовлений 11 вересня 2017 року.

Головуючий:

В.Є. Чередниченко

Суддя:

С.М. Іванов

Суддя:

О.М. Панченко